

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.630/2023/4.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Soós Péter ügyvéd

ügyvéd címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Tálosi Adrienn ügyvéd

ügyvéd címe

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

40.P.22.329/2023/4.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, mellőzi a való tényeknek a helyreigazító közlemény második mondata szerinti közzétételére vonatkozó rendelkezést. Egyebekben az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a cég1 Zrt.-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 42.300 (negyvenkétezer-háromszáz) forint másodfokú perköltséget és az államnak 32.000 (harminckétezer) forint fellebbezési illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak 16.000 (tizenhatezer) forint fellebbezési illetéket.

A felperest és az alperest terhelő illeték megfizetése a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételei számlájára e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés szempontjából releváns tényállás szerint a felperes országosan ismert médiaszemélyiség, újságíró. Az alperes országos olvasottságú sajtóterméket szerkeszt. Az origo.hu internetes hírportálon 2023. augusztus 17-én „A bukott tévés, felperes is védi a pedofilokat mentegető SZDSZ-alapítót” című cikk jelent meg. Abban szerepel a „Mint ismert, 49 perces felvétel bizonyítja, hogy korábban felperes a tanítványát vette rá a szexre” szövegezésű mondat.

[2] A Fővárosi Ítéltábla 2022. június 16-án kihirdetett 2.Pf.20.382/2022/4. számú jogerős ítéletével helyreigazításra kötelezte az alperest az általa 2021. szeptember 24-én megjelent, „49 perces felvétel bizonyítja, hogy felperes a tanítványát vette rá a szexre” című cikk miatt.

[3] A felperes keresetében az alperes arra való kötelezését kérte, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül az Origo.hu internetes hírportálon a 2023. 08. 17. napján, <https://www.origo.hu/itthon/20230817-felperes-szemely1-pedofilia.html> URL címen, „A bukott tévés, felperes is védi a pedofilokat mentegető SZDSZ-alapítót” címmel megjelent cikk címe alatt, a szöveges része felett, a cikk elérhetőségéig, de legalább 30 napig, további szerkesztés és kommentár nélkül, az eredeti szöveggel azonos betűszedéssel tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt.

[4] „A 2023. 08. 17. napján »A bukott tévés, felperes is védi a pedofilokat mentegető SZDSZ-alapítót« címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes tanítványával került szexuális viszonyba, valamint hogy partnerét rávette a szexuális aktusra. Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes kölcsönös beleegyezésen alapuló szexuális aktust folytatott a hangfelvételen szereplő hölgygel, aki soha nem volt a tanítványa.”

[5] Kérte továbbá az alperes arra kötelezését, hogy 24 órán keresztül jelenítse meg az Origo.hu internetes hírportál főoldalán a helyreigazított cikk hiperlinkeként működő „Valótlanul állítottuk felperesről” szöveget.

[6] Az alperessel szemben felszámította perköltségét. Jogi képviselőjének munkadíját a közöttük létrejött megbízási szerződésben kikötött, 50.000 forintos óradíj alapulvételével, 16 órában határozta meg.

[7] Keresete jogszabályi alapjaként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (továbbiakban: Smtv.) 12. §-át jelölte meg.

[8] Előadta, hogy a kereseti kérelemben sérelmezett közlések valótlanok. Az alperes egy korábbi cikkében foglalt, azonos tartalmú közlések miatt a bíróság jogerős ítéletével már elrendelte a helyreigazítást a felperes által kért tartalommal. A felperes ugyanilyen valótlan állítások miatt más sajtótermékkel szemben is pert nyert. Megítélése szerint az alperes jobb tudomása ellenére, szándékoltan ismételte meg a korábbi valótlan kijelentéseit.

[9] Az alperes ellenkérelme kizárólag a helyreigazító közlemény szövegét és megjelentetésének módját, valamint a felperes perköltségigényét érintette. Kérte, hogy a bíróság mellőzze a helyreigazító közleményből a valóság közlésére vonatkozó részt, mivel az abban megjelenített tényeket álláspontja szerint a felperes nem bizonyította. Mellőzni kérte továbbá a főoldalon történő közzétételt és a cikken belüli megjelenítés időtartamának csökkentését. Ezt azzal indokolta, hogy a kereset szerinti kérelem teljesítése az Smtv. 12. § (2) bekezdése szerinti „hasonló módon és terjedelemben” történő helyreigazítás elvét sértené.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül az Origo.hu internetes hírportálon a 2023. augusztus 17. napján „A bukott tévés, felperes is védi a pedofilokat mentegető SZDSZ-alapítót” címmel megjelent cikk címe alatt, a szöveg része felett, a cikk elérhetősége, de legalább 30 napig, további szerkesztés és kommentár nélkül, az eredeti szöveggel azonos betűszedéssel tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt.

[11] „A 2023.08.17. napján »A bukott tévés, felperes is védi a pedofilokat mentegető SZDSZ-alapítót« címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes tanítványával került szexuális viszonyba, valamint, hogy partnerét rávette a szexuális aktusra. Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes kölcsönös beleegyezésen alapuló szexuális aktust folytatott a hangfelvételen szereplő hölggyel, aki soha nem volt a tanítványa.”

[12] A bíróság kötelezte az alperest, hogy 24 órán keresztül jelenítse meg az Origo.hu internetes hírportál főoldalán a „Valótlanul állítottunk felperesről” szöveget, amelyről linkelt tartalomként elérhető a helyreigazított cikk.

[13] Az alperes kiadóját (cég1 Zrt.) a felperes javára 500.000 forint ügyvédi munkadíj, az állam javára 36.000 forint illeték megfizetésére kötelezte.

[14] Az elsőfokú bíróság a való tények közzétételére irányuló kérelmet alaposnak találta. Megállapította, hogy a kért helyreigazítás bizonyított tényeket tartalmaz, lévén a szexuális együttlét kölcsönös beleegyezésen alapuló jellegét, továbbá a felperes „Tanár Úr”-ként való megszólításának valós értelmezését is a 40.P.22.603/2021/9. számú jegyzőkönyvben tartalmilag rögzített hangfelvétel támasztja alá. A hangfelvétel tartalmi értelmezéséből következik, hogy a felperes és személy között kölcsönös megegyezés alapján jött létre szexuális kapcsolat, és hogy személy nem volt a felperes tanítványa.

[15] Az elsőfokú bíróság azért rendelte el a valóság megjelenítését, mert bár a cáfolat önmagában utal a cikkben foglalt valótlanlás tényére, az alperes a közel másfél évvel korábban jogerős bírósági ítélet rendelkezése ellenére ismételte meg a valótlan állításokat, „Mint ismeretes” felvezetéssel. E fordulatot az elsőfokú bíróság „kirívóan cinikusnak” tekintette a jogerős ítéletben foglaltak ellenében. Az elsőfokú ítélet indokolásának [8] bekezdése szerint „Az lehet tehát ismeretes egyedül, hogy a felperes nem a tanítványával létesített szexuális kapcsolatot, és nem vette rá arra, hanem a partner azt saját jószántából vállalta. Ez tehát ismeretes, mégpedig kifejezetten az alperes számára ismeretes”.

[16] A főoldalon elhelyezett szövegből hiperlinken elérhető tartalommal kapcsolatos döntését az elsőfokú bíróság az internetes sajtótermék sajátosságával indokolta. A korábban megjelent cikkeket az olvasók akkor tekintik meg ismét, ha a főoldal utal arra, hogy a cikkben változás szerepel. Ezért szükségesnek tartotta a helyreigazítás tényére a főoldalon utalást. A főoldalon megfogalmazott, a helyreigazításhoz képest tömörebb szöveges utalásból megnyitva az eredeti cikket az olvasó megismerheti a helyreigazítás teljes tartalmát.

[17] A főoldalon történő, 24 órás közzététel tekintetbe veszi, hogy a cikket olvasó közönség eltérő napszakokban olvassa az újságot, e megoldással érhető el a legvalószínűbben a jogszabályban megfogalmazott cél, hogy az érintettre vonatkozó valós tények juthassanak az olvasók tudomására.

[18] Az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és a 499. § (1) bekezdése alapján kötelezte a perveztes alperes kiadóját az elsőfokú perköltség megfizetésére. A felperesnek megítélt munkadíj mennyiségét eltérően határozta meg, a felszámított 16 órából 10 óra munkaidőtartamot vett figyelembe a jogi képviselő tevékenységénél.

[19] A helyreigazítási kérelem elkészítésére fordított időt 2 órában fogadta el, a keresetlevél elkészítésére szánt 8 megkezdett órát túlzónak találva azt 5 órában vette figyelembe, az irattanulmányozást 1 órában, a konzultációt ugyancsak 1 órában, a tárgyalási jelenlétet 1 órában, míg az irattározást egyáltalán nem vette tekintetbe.

[20] Megállapította, hogy a kereset részbeni elismerése a jogi képviselő munkaidő-ráfordítását nem csökkentette, mivel arról a jogi képviselő csupán a tárgyalás napját megelőző napon szerezhetett tudomást. Nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a jogi képviselő gyakran jár el sajtó-helyreigazítási ügyekben, és hogy korábban már a jelen perbelivel azonos

alperes részére azonos közlés miatt készített sajtó-helyreigazítási kérelmet és keresetet, illetve, hogy a sajtó-helyreigazítási kérelmek sablonszerűek a kötelező tartalmi elemek miatt. Valamennyi ügy tartalmaz kisebb-nagyobb eltéréseket. Egy irat pontossága időigényes munkát követel meg. A jogi képviselő gyakorlottsága éppen munkájának értékességét alapozza meg, míg az, hogy korábban már saját szellemi terméket állított elő, amit alkotó módon újra felhasznál, nem csökkenti az általa elvégzett munka értékét.

[21] Az elsőfokú bíróság a perköltség megfizetésére a Pp. 499. § (1) bekezdés utolsó fordulata alapján az alperes kiadóját kötelezte.

[22] A feljegyzett illeték megfizetésére a Pp. 101. § (1) és 102. § (1) bekezdése alapján ugyancsak az alperest kötelezte.

[23] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett. Jogorvoslati kérelme az elsőfokú ítélet részben megváltoztatását, a helyreigazítási közleményből a valóság közlésének mellőzését, a főoldalon való közzététel időtartamának 5 órára mérséklését és a felperes részére fizetendő perköltség összegének 50.000 forintra mérséklését célozta.

[24] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (1) bekezdésére, továbbá a (3) bekezdés a), b), c), d) és e) pontjaira alapította.

[25] Megítélése szerint az elsőfokú ítélet sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdését, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. § (2) bekezdését.

[26] Az alperes indokolatlannak és szükségtelennek tartotta a való tények megjelenítésére vonatkozó ítéleti rendelkezést, mivel a helyreigazító közlemény önmagában elégséges az olvasók tárgyilagos tájékoztatásához. Érvelése szerint a való tények közlése körében csak azon legszükségesebb információkat kell közzétenni, amelyek feltétlenül szükségesek ahhoz, hogy az átlagosan tájékozott olvasó a cáfolatot megértse. A sajtó-helyreigazítás nem szolgálhat olyan információk közzétételére, amelyeket a felperes egyrészt nem bizonyított, másrészt nem szükségesek a helyreigazítás céljának betöltéséhez.

[27] A közzététel elrendelt módja sérti az Smtv. 12. § (2) bekezdését, mivel túlterjeszkedik azon törvényi fordulaton, hogy a helyreigazítást „a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben” kell közzétenni. Nyilvánvaló, hogy a közlemény 24 óra időtartamban történő közzététele nincs összhangban az idézett jogszabályi rendelkezéssel, hiszen a főoldalon a cikk címe egy napnál lényegesen kevesebb ideig jelent meg.

[28] Az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség az alperes jogi álláspontja szerint nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel a következők miatt: az ügy megítélése egyszerű, azonos tényállás mellett azonos felek között már jogerős ítélet született, köztudomású, hogy a felperes képviselője rendszeresen jár el sajtó-helyreigazítási perekben, köztudomású, hogy a sajtó-helyreigazítási kérelmek – a kötelező tartalmi elemek miatt – túlnyomó részben sablonszerűek, köztudomású, hogy a sajtó-helyreigazítás iránti keresetlevelek – a kötelező tartalmi elemek miatt – túlnyomó részben sablonszerűek, a felperes ugyanezen közlés vonatkozásában már készített sajtó-helyreigazítási kérelmet a korábbi eljárásban, a felperes ugyanezen közlés vonatkozásában már készített sajtó-helyreigazítási keresetet is a korábbi eljárásban, a felperes által felszámított költségek indokolatlanok, nem reálisak, és jóval meghaladják a közismert, és a bírói gyakorlat által elfogadott mértékű ügyvédi munkadíjakat, különös tekintettel a korábbi azonos tényállású eljárásra, a bírói gyakorlat személyiségi jogi perekben több perfelvételi tárgyalás, több perfelvételi irat, illetve több érdemi tárgyalás, és az ügy érdemi elbírálása esetén is csak a felperes által igényelt mértékű ügyvédi munkadíjnál kevesebbet alkalmaz.

[29] A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozta.

[30] A fellebbezési ellenkérelem elkészítéséért és előterjesztéséért 50.000 forint + áfa összegű perköltséget számított fel a megbízási szerződés kivonatában foglaltakra utalva.

[31] A felperes egyetértett az elsőfokú ítélet [8] bekezdésében részletezett, a való tények közzétételére vonatkozó indokokkal. E tények bizonyítására a hangfelvétel tartalmát rögzítő 40.P.22.603/2021/9. számú jegyzőkönyv tartalma alkalmas volt. Egyebekben a tények valótlanágát az alperes a jelen ügyben nem vitatta. Mivel alperes az őt marasztaló jogerős bírósági ítélet ellenére továbbra is a valótlan közléseket sulykolja olvasói számára, a valós tények helyreigazító közleményben való feltüntetése szükségszerű a tartalomfogyasztók megfelelő informálásához, a sajtó-helyreigazítás céljának betöltéséhez.

[32] A helyreigazítás időtartamával kapcsolatban a felperes a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.382/2022/4. számú ítéletének [23] bekezdését idézve fejtette ki, hogy a 24 órás időtartam az Smtv. 12. § (2) bekezdésében írtaknak, a hasonló módon történő helyreigazítás törvényi kötelezettségének és az internetes portálokön történő helyreigazítással kapcsolatban kialakult bírói gyakorlatnak is megfelel. „A helyreigazításra utaló szöveg 24 órán keresztül történő közzététele a főoldalon követi az olvasói szokásokat is, és biztosítja annak reális lehetőségét, hogy a hírportál látogatói értesülhessenek arról, hogy egy – a főoldalról elérhető – cikk vonatkozásában az alperes helyreigazítás közzétételére köteles”.

[33] A felperes indokolatlannak tartotta a részére megítélt perköltség összegének leszállítását is. Az 500.000 forint jogi képviselői munkadíj megfelel az aktuális piaci ár- és értékviszonyoknak, valamint a kifejtett ügyvédi tevékenységnek.

[34] Az eljárás lefolytatását szükségszerűen megelőzte az ügyfélkonzultáció és az irattanulmányozás, amelyek mindegyike legkevesebb egy órát vett igénybe. Jogi képviselője a sajtószerv előtti kötelező előzetes eljárásban 3 oldalas sajtó-helyreigazítási kérelmet terjesztett alperes elé, melyet postai úton kézbesített számára, így két órára fordításnál kevesebb idő e vonatkozásban nem számolható el alappal. A peres eljárásban előterjesztett keresetlevél részletes tényelőadást és jogi érvelést tartalmazó 7 oldalas beadvány, melyhez 10 db mellékletet csatolt, így a perindításra fordított idő az elsőfokú bíróság által megállapított, legkevesebb 5 órát vett igénybe. A felperes ügyvédje a tárgyaláson megjelent, azon másfél órá időtartamban részt vett, kifejtette a megelőző napon kézhez vett ellenkérelemmel kapcsolatos érdemi jogi érveit.

[35] A perköltségigény szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a jogi képviselő más sajtó-helyreigazítási perekben is eljár, vagy hogy felek között hasonló ténybeli és jogi alapon már született ítélet. Az ügyek körülményei eltérőek, az igényes munka jelentős időráfordítást kíván meg. A jogi képviselő saját korábbi szellemi termékének az újbóli felhasználása nem vezethet arra, hogy az általa elvégzett munka értéke csökkenjen, a gyakorlatlóság éppen a munkája értékességét alapozza meg.

[36] Az elsőfokú bíróság egyebekben a felperes által előterjesztett perköltségigényt ítéletében már csökkentette, ugyanis a felszámított 16 órának megfelelő ügyvédi munkadíj helyett, 10 órányi munkadíjat vett számításba, amely 300.000 forint összegű csökkentést eredményezett a felszámított perköltséghez képest.

[37] A fellebbezés részben alapos.

[38] Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az elsőfokú ítéletnek a helyreigazításnak a valótlan tényállításokat megállapító és annak közzétételét elrendelő része. A fellebbezés alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek a valóság közlését, a közzététel időtartamát és a helyreigazítás tényének a főoldalon megjelenítését elrendelő rendelkezését vizsgálta.

[39] A fellebbezésben az alperes a Pp. 369. § (1) bekezdésében és a (3) bekezdés *a)*, *b)*, *e)* pontja körében semmilyen értékelhető jogi érvet nem adott elő, amely körülmény önmagában kizárta az e felülbírálati jogkörök alapján folytatott vizsgálódást. Ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 369. § (3) bekezdés *c)* és *d)* pontja szerinti felülbírálat körében – a per főtárgyát tekintve – arra szorítkozott, hogy a helyreigazítás terjedelmét, tartalmát illetően hozott döntés mennyiben sérti az Smtv. 12. § (1) és (2) bekezdésének szabályait.

[40] Az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy az Smtv. 12. § (1) bekezdésében szereplő felhatalmazás alapján a bíróság a sajtó-helyreigazítás iránti perben az érvényesített jog tartalmi körén belül jogosult meghatározni a helyreigazító közlemény szövegét. A valóság feltüntetése azonban a Kúria követendő értelmezési gyakorlata szerint csak annyiban és akkor indokolt, ha az a közlés valótlan tartalmának megértéséhez, értelmezéséhez szükséges (a Kúria Pfv.IV.20252/2021/4. számú határozata).

[41] Az elsőfokú bíróság az Smtv. 12. § (1)-(2) bekezdésének megfelelő döntés esetén a helyreigazító közleménnyel kapcsolatos mérlegelés indoka az, hogy a szubjektív jogvédelem célja akkor tud érvényesülni, ha lehetőség van az eset összes körülményeinek mérlegelésére. Ezt szolgálja a Pp. 499. § (1) bekezdése, amely a keresetnek helyt adó ítélet esetén is annyit ír elő, hogy a bíróságnak kell meghatároznia a közzététel módját és határidejét, valamint a helyreigazító közlemény szövegét, ugyanakkor annak részleteit – a bírói gyakorlathoz igazodóan – a bíróság mérlegelésére bízza. A bíróság az érvényesített jog tartalmi körén belül határozza meg a helyreigazító közlemény szövegét. A valóság feltüntetése csak akkor és annyiban indokolt, amennyiben az a valótlanosság megértéséhez, értelmezéséhez szükséges (Pfv.IV.22.128/2012/3.).

[42] A Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban a tekintetben, hogy a felperes által valóságként közölni kért tények szükségesek a sérelmezett tényállítások helyreigazításához. Az eltérő megítélésnek nem az az oka, hogy mennyiben tekinthetők bizonyítottnak a való tényként közzétenni kért adatok, hanem az, hogy a bíróság által meghatározott helyreigazító közlemény sem tartalmában, sem terjedelmében nem lépheti túl a való tény kifejezésre juttatása körében a helyreigazításhoz szükséges mértéket (a Kúria Pfv.IV.20.252/2021/4. számú ítélete).

[43] Abból a közzé teendő közleményből, amely szerint valótlan állítás, hogy felperes a tanítványával került szexuális viszonyba, valamint, hogy partnerét rávette a szexuális aktusra, önmagában következik a való tényekként közzétetni kért szövegrész. A valótlan jellegből formállogikai módon, egyenesen következő való tények megfogalmazásának és közzétételének pedig – a közlemény megértése szempontjából – semmilyen további információ tartalma nincs. Az elsőfokú bíróság által figyelembe vett másik – a közzététel szemszögéből döntőként kezelt – peradatnak, hogy az alperes a korábbi jogerős ítélet ellenére ismételten közzétette a felperes által sérelmezett tényállításokat, a való tények közzétételének szükségessége vonatkozásában semmilyen relevanciát nem lehet tulajdonítani.

[44] Erre figyelemmel a való tények helyreigazító közleményben feltüntetendő szövegét az ítéltábla feleslegesnek tartotta és mellőzte.

[45] Alapítván sérelmezte az alperes a jogerős ítéletnek a helyreigazítás módja körében kifejtett indokait. Az Smtv. 12. § (2) bekezdése a sajtó-helyreigazító közlemények körében az „azonos” mód helyett a „hasonló módon” történő közzétételt írja elő. Azt, hogy a hasonló módnak milyen helyreigazítás felel meg, mindig a konkrét ügyben feltárt tények, körülmények alapján kell megállapítani és mérlegelni. A bíróság a helyreigazításra kötelezést a Pp. 499. § (1) bekezdésén belül, illetve alapvetően az előzetes eljárásban előterjesztett kérelem alapján határozza meg (Kúria Pfv.IV.21.823/2017/4.). A bíróságoknak mindig az egyedi ügyekben kell mérlegelniük, hogy milyen módon közzétett helyreigazító közlemény alkalmas az Smtv. 12. § (2) bekezdésében meghatározott cél megvalósítására.

[46] Az elsőfokú bíróság döntésének szempontjait teljeskörűen számba vette, annak során a jogszabályi rendelkezések szem előtt tartásával, az ítélezési gyakorlathoz illeszkedően indokolta meg a hiperlink főoldalon történő közzétételére és a megjelenés időtartamára vonatkozó döntését. Az alperes egyebekben az elsőfokú eljárásban előadott érveit ismételte meg, azt azonban, hogy az elsőfokú bíróság azokra reagáló indokait mennyiben tartja jogszabálysértőnek, lényegében semmivel sem indokolta. A fellebbezésben foglalt érvek ugyanakkor nem voltak alkalmasak az eltérő jogkövetkeztetés levonására.

[47] A perköltség tekintetében is helyesen mérlegelte az elsőfokú bíróság a felperes jogi képviselével kapcsolatban keletkezett, rendelkezésére bocsátott bizonyítékokat, és értékelésébe okszerűen vonta be az általa hivatalból ismert, a jogi képviselő ellátásával kapcsolatos további tényeket. Indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetértett.

[48] Az alperes fellebbezési érvelésével kapcsolatban szükségesnek tartja a másodfokú bíróság annak kiemelését, hogy a jelen ügyben a jogi képviselő munkadíja a megbízó fél és a megbízott ügyvéd közötti szerződéses kikötésen alapult. Az óradíjas megállapodásban foglalt 50.000 forint + áfa összeg nem tekinthető a piaci viszonyoktól olyan mértékben elrugaszkodottnak, amellyel kapcsolatban a bíróságnak kételye merülhet fel, az elsőfokú bíróság által becsléssel meghatározott 10 óra időtartamot pedig a fellebbező fél nem vonta kétségbe. A jelen perhez kapcsolódó konkrétumokat nélkülöző, a pertípussal és a jogi képviselő gyakorlatával kapcsolatos általános megállapításainak a munkadíj megállapítása szempontjából értékelhető vonása nincs. Az óradíj és az órák számának szorzatában megjelenő értékelés eredményeként megállapított összeg ezért nem sérti az elsőfokú perköltség meghatározásánál irányadó, az Ükr. 2. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt jogi rendelkezéseket.

[49] Mindezekre tekintettel a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerint kért felülbírálat eredményeként sem a tényekből eltérő jogkövetkeztetés levonására, sem pedig a tények eltérő minősítésére nem volt szükség.

[50] Eredményes volt azonban az alperesnek a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerint gyakorolt felülbírálatra irányuló fellebbezési kérelme. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú döntés helyreigazítás tartalmát érintő részét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

[51] A másodfokú bíróság a per másodfokú szakában a pernyertesség arányát a felperesre kedvezőbben 2/3 arányban állapította meg, ezért a Pp. 83. § (2) bekezdését alkalmazva döntött a perköltség viseléséről. Az alperes az elsőfokú ítélet három rendelkezését támadta, amelyek közül egyben fellebbezése eredményes volt. A közlemény szövegéből a valóság közlésére vonatkozó rész mellőzése a pernyertesség-pervesztesség szempontjából egyharmad arányú pernyertességet eredményezett az alperes oldalán. Az alperes a másodfokú eljárásban perköltséget nem számított fel. Ezért a másodfokú bíróság a felperes jogi képviselével felmerült, szabályosan felszámított követelés az Ükr. 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint meghatározott mértékű perköltség arányos megfizetésére a sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő jogi személyt kötelezte a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján.

[52] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, meg nem határozható pertárgyérték alapulvételével kiszámított fellebbezési illeték megfizetésére a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján kötelezte az alperes kiadóját [Pp. 499. § (1) bekezdés] és a saját pervesztességére eső rész vonatkozásában a felperest.

[53] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától –

számított 60. napon esedékes. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájának száma 10032000-01070044-09060018.

[54] A másodfokú bíróság tájékoztatja a feleket, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben a fél az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesz eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2023. december 5.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

dr. Szalay Péter s.k.
bíró